

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/12/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015202039
Dátum vydania rozhodnutia: 20.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015202039.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: VINÁRSTVO Viničky s.r.o., IČO: 36 588 016, so sídlom 076 34 Ladmovce č. 186, zast.: Deloitte Legal s.r.o., advokátskym spoločenstvom, IČO: 36 868 019, so sídlom Digital Park II, Einsteinova č. 23, 851 01 Bratislava, proti žalovanému (v konaní sťažovateľ): Ministerstvo financií Slovenskej republiky, IČO: 00 151 742, so sídlom Štefanovičova č. 5, 817 82 Bratislava, vo veci všeobecnej správnej žaloby, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. júla 2016 č.k. 1S 292/2015-64, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14. júla 2016 č.k. 1S 292/2015-64 ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Listom č. MF/19550/2015-77 z 24.09.2015 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“ - č.l. 8) žalovaný ako druhostupňový finančný orgán oprávnený v zmysle § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky (ďalej len „Finančné riaditeľstvo“) č. 1116136/2015 z 09.07.2015 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) vo veci obnovy konania.

Podľa § 74 ods. 4 Daňového poriadku v znení relevantnom na preskúmanú vec odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v odôvodnených prípadoch zmení alebo zruší, inak napadnuté rozhodnutie

potvrdí. Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie, ak sú na to dôvody. Ak odvolací orgán rozhodnutie zruší a vráti vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, správca dane alebo orgán, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu.

2. Prvostupňovým rozhodnutím bol v zmysle § 76 ods. 2 Daňového poriadku zamietnutý na základe nesplnenia podmienok uvedených v ustanoveniach § 75 ods. 1 písm. a) a b) Daňového poriadku návrh zo 14.05.2015 na obnovu konania (ďalej len „návrh“) ukončeného právoplatným rozhodnutím Finančného riaditeľstva č. 1020503/1/530793-987043/2012/4897 zo 16.05.2012 (ďalej len „pôvodné rozhodnutie“ - č.l. 53). Pôvodným rozhodnutím bol potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu Kráľovský Chlmec (ďalej len „správca dane“) č.: 9818301/5/1103/2012/Ric z 31.01.2012 o znížení nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty v tam uvedenej sume po vykonaní daňovej kontroly za zdaňovacie obdobie november 2010.

3. K zníženiu nadmerného odpočtu správcou dane došlo podľa pôvodného rozhodnutia tým, že žalobca pri svojich zdaniateľných obchodoch nepreukázal splnenie podmienok v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 a 2 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 222/2004 Z.z.“).

Navyše Finančné riaditeľstvo zdôraznilo, že v nasledujúcom súdnom prieskume tak pred Krajským súdom v Košiciach ako aj Najvyšším súdom Slovenskej republiky bol žalobca neúspešný, nakoľko Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp.zn. 8 SŽ/56/2013 zo dňa 22. mája 2014 potvrdil zamietajúci rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/169/2012-87 zo dňa 28. marca 2013.

4. Žalobca v návrhu tvrdí, že nasledujúce pochybenia správcu dane, ktoré sú uvedené v Protokole z 22.06.2013 o výsledku kontroly vykonanej v súlade so zákonom č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe a v súlade so zákonom č. 333/2011 Z.z. o orgánoch štátnej správy oblasti daní, poplatkov a colníctva v znení neskorších predpisov, vykonanej príslušným inšpekčným orgánom Finančného riaditeľstva (ďalej len „protokol z inšpekcie“), a ktoré boli zistené na základe žiadosti Okresného riaditeľstva Policajného zboru o súčinnosť v trestnom konaní vo veci zločinu Zneužívania právomoci verejného činiteľa v prípade daňovej kontroly u žalobcu, sú závažné a majú charakter procesných pochybení, a teda nevyhnutne vedú k obnove konania.

5. Finančné riaditeľstvo poukázalo, že v sekcii 4. protokolu z inšpekcie sú uvedené tieto pochybenia správcu dane pri vykonávaní daňovej kontroly:

- absencia dokladu preukazujúceho vrátenie dokladov v spisovej zložke,
- nepodpísanie odpovede na dožiadanie vedúcou oddelenia kontroly,
- neopatrenie odpovede na dožiadanie obdĺžnikovou pečiatkou,
- vyhotovenie zápisnice o miestnom zisťovaní namiesto zápisnice o ústnom pojednávaní,
- nepredvolanie obchodného partnera daňového subjektu a neupovedomenie daňového subjektu o tomto výsluchu,
- zápisnice neobsahovali zákonné náležitosti,
- nespisovanie úradných záznamov,
- nezaevidovanie emailovej komunikácie,
- zo zápisnice nie je jednoznačné, kde sa konanie uskutočnilo,
- pred zaslaním výzvy na písomnú svedeckú výpoveď zamestnancom spoločnosti JOMADO s.r.o. (tvrdený dodávateľ služby - vyklčovanie vinohradu a odvoz sutiny) správca dane neupovedomil daňový subjekt o vypočutí svedkov,
- neuvedenie stavov záznamov denníka v súlade s predpismi, a tiež že
- protokol na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu neobsahuje vlastnoručný podpis daňového subjektu.

Podľa § 76 ods. 2 Daňového poriadku v citovanom znení platí, že ak rozhodol v poslednom stupni iný orgán ako správca dane, povoľuje, nariaďuje alebo zamietá návrh na obnovu konania tento orgán; ak ide o rozhodnutie ministerstva, minister.

Podľa § 75 ods. 1 písm. a) a b) Daňového poriadku v citovanom znení daňové konanie ukončené právoplatným rozhodnutím, okrem rozhodnutia, ktorým sa rozhodnutie zmenilo alebo zrušilo mimo

odvolacieho konania podľa § 77 ods. 3, sa obnoví na návrh účastníka konania alebo z úradnej moci, len ak

a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na výrok rozhodnutia a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania,

b) rozhodnutie bolo vydané na základe dôkazov, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom, [...]...

6. Ďalej žalobca namietal, že správca dane mu počas daňovej kontroly odoprel možnosť klásť svedkom - vybraným zamestnancom spoločnosti JOMADO s.r.o., otázky v zmysle § 15 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v znení neskorších predpisov, a to nielen tým, že zvolil písomnú formu výsluchu svedkov, ale aj tým, že neumožnil daňovému subjektu formulovať svedkom vlastné otázky.

Tiež podľa žalobcu správca dane opiera svoje zistenia o dôkaz, ktorý nebol vykonaný pri daňovej kontrole, t.j. miestne zisťovanie z 29.11.2010,

7. Finančné riaditeľstvo s uvedenou argumentáciou nesúhlasilo s odôvodnením, že žalobca poukazuje iba na formálne pochybenia správcu dane a nie na pochybenia zásadného charakteru, ktoré by mali podstatný vplyv na výrok rozhodnutia. Tiež ide o pochybenia, s ktorými sa Finančné riaditeľstvo vysporiadalo v odôvodnení pôvodného rozhodnutia, a preto nemôžu byť dôvodom pre obnovu konania.

Navyše z rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6S/169/2012 z 28. marca 2013 je pre Finančné riaditeľstvo zrejmé, že predmetom žaloby boli aj námietky týkajúce sa dokazovania a procesu daňovej kontroly (námietky týkajúci postupu pri zabezpečovaní dôkazov výpoveďami svedkov a zistení týkajúcich sa dodávok od spoločnosti LOGISTIC ZEMPLÍN s.r.o.), pričom krajský súd tieto námietky považoval za nedôvodné.

8. Na hore uvedenom skutkovom a právnom základe sa žalovaný stotožnil s právnymi názormi Finančného riaditeľstva a dospel k záveru, že podaným návrhom neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania uvedené v § 75 ods. 1 písm. a) a b) Daňového poriadku, nakoľko daňovým subjektom predložené dôkazy a namietané skutočnosti nie sú takými dôkazmi a skutočnosťami, ktoré by mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia vydaného v pôvodnom konaní.

Rovnako žalobca svojim návrhom nepreukázal, že sa dôkazy získané počas daňovej kontroly ukázali ako nepravdivé.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

A)

9. Proti preskúmanému rozhodnutiu podal žalobca za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Bratislave žalobu zo 07.12.2015.

Po 01. júli 2016 krajský súd konal o podanej žalobe v zmysle § 491 ods. 1 zákona č.162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“, resp. „Správny súdny poriadok“).

Podľa § 491 ods. 1 S.s.p. v citovanom znení platí, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Krajský súd v Bratislave ako správny súd posúdil zákonnosť preskúmaného rozhodnutia a postup správnych orgánov podľa § 177 ods. 1 S.s.p. v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.), ktorými je správny súd v prejednávanej veci viazaný (§ 134 ods. 1 S.s.p.), vrátane dôvodov podľa § 134 ods. 2 S.s.p., nariadil vo veci pojednávanie a po oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

Preto postupom podľa § 191 ods. 1 písm. c) S.s.p. vo svojom rozsudku (ďalej len „napadnutý rozsudok“) vyslovil, že preskúmané rozhodnutie zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Podľa § 191 ods. 1 písm. c) S.s.p. v citovanom znení správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak

c) vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. S poukazom na relevantné ustanovenia Správneho súdneho poriadku a Daňového poriadku a po podrobnej rekapitulácii skutkového stavu zachyteného v administratívnom spise, žalobných dôvodov a argumentácie žalovaného správny súd všeobecne vymedzil inštitút obnovy konania ako mimoriadny opravný prostriedok, pri ktorom konanie sa rozčleňuje na dve časti.

V preskúmvanej veci podľa správneho súdu (body č. 30 a 31 napadnutého rozsudku) ide o prvé štádium konania, t.j. rozhodovanie o existencii dôvodov obnovy konania.

12. V tejto súvislosti správny súd konštatoval, že dôvodom na obnovu konania žalobca označil protokol z inšpekcie. Skutočnosť, že protokol z inšpekcie bol sprístupnený žalobcovi až na základe jeho pripojenia k vyšetrovaciemu spisu a že na príslušnom oddelení vyšetrovania Policajného zboru je vedené trestné stíhanie proti doposiaľ nezisteným pracovníkom Daňového úradu v Košiciach, správny súd jednoznačne označil (body č. 34 až 40 napadnutého rozsudku) za skutočnosť, ktoré potvrdzujú záver, že ide o dôkaz, ktorý žalobca nemohol a ktorý vzhľadom ku skutočnostiam, že konštatuje porušenie zákonných postupov správcu dane, je dôvodom na obnovu konania a mohol mať podstatný vplyv na výrok rozhodnutia.

13. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru, že žaloba je dôvodná.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

14. Proti napadnutému rozsudku sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť zo dňa 07.09.2016 (č.l. 73) spísanú zamestnancom žalovaného s požadovaným vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa z dôvodu uvedeného v

- § 440 ods. 1 písm. g) v spojení s odsekom 2 S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch postupom podľa § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. vrátane nutnosti zohľadniť hore uvedenú povinnosť podľa odseku 2 najmä uviedol, že:

- pre aplikáciu § 75 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku sa vyžaduje kumulatívne splnenie troch podmienok

o novosť skutočností a dôkazov, ktoré vyšli najavo,

o možnosť ich podstatného vplyvu na výrok rozhodnutia,

o nemožnosť ich uplatnenia v konaní bez zavinenia účastníka konania.

- zistenia, resp. porušenia zachytené v protokole z inšpekcie sú iba formálnymi chybami,

- samotné konštatovanie o prebiehajúcom trestnom konaní nezobralo do úvahy zásadu prezumpcie neviny,

o navyše vyšetrovateľ postúpil vec žalovanému, nakoľko sa nejednalo o trestný čin,

- tvrdené zasahovanie pána U. F. J. do daňovej kontroly nebolo správnym súdom kvalifikovane opísané, v čom malo spočívať.

16. Záverom sťažovateľ navrhol procesné riešenie konania na kasačnom súde v tom duchu, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a konanie zastavil.

B)

17. Z vyjadrenia žalobcu bez uvedenia dátumu (doručené 06.10.2016 - č.l. 80) ku kasačnej sťažnosti vyplýva, že so sťažnostnými dôvodmi nesúhlasia. Najmä zistenia, resp. porušenia zachytené v protokole z inšpekcie nemôže žalobca vyhodnotiť ako iba formálne alebo administratívne chyby, nakoľko oddelenie vnútornej kontroly žalovaného priamo potvrdilo, že uvedené procesné pochybenia správcu dane boli porušením zákonného postupu.

Uvedené potvrdila aj v tom čase viceprezidentka žalovaného vo svojom liste z 02.04.2014, ktorý bol žalobcom predložený do spisu správcu dane.

18. Dôsledkom nevykonania daňovej kontroly v súlade so zákonom je to, že protokol z tejto kontroly nadobudol podľa žalovaného povahu nezákonne získaného dôkazu.

19. Ďalej sa žalobca vyjadril aj k argumentom sťažovateľa o vplyve ukončeného trestného stíhania ako aj jeho odstúpenia na ďalšie konanie žalovanému. V uvedenej súvislosti žalobca požiadal, aby na neskoro predložený dôkaz o postúpení veci žalovanému v zmysle § 441 S.s.p. neprihliadol.

20. Záverom žalobca navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok potvrdil. K náhrade trov kasačného pre prípad úspechu sa žalobca nevyjadril.

IV.

Právne názory kasačného súdu

21. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.), a s prihliadnutím na formálnu viazanosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou v spojení s § 439 ods. 3 písm. a/ S.s.p.) a neviazanosť sťažnostným návrhom (§ 453 ods. 3 S.s.p.) kasačný súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačná sťažnosť je v zmysle § 462 ods. 1 S.s.p. dôvodná, a preto v súlade s kasačnou právomocou mu zverenou zákonodarcom rozhodol o zrušení napadnutého rozsudku a o vrátení veci krajskému súdu na ďalšie konanie.

Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20. februára 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

22. Na prvom mieste kasačný súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmvanej veci sťažovateľa), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti preskúmvanému rozhodnutiu či postupu správcu dane a následne proti napadnutému rozsudku. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

23. Rovnako kasačný súd zdôrazňuje, že predmetom konania o kasačnej sťažnosti je v medziach uvedených v § 453 S.s.p. prieskum prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu vytýkaných nedostatkov konania správneho súdu a napadnutého rozsudku v rozsahu sťažnostných bodov.

24. V takto vymedzenom rámci prieskumu a pri nemennosti skutkového stavu (§ 454 v spojení s § 441 S.s.p.) o preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) kasačný súd pristúpil k prieskumu oprávnenosti hore uvedeného kasačného dôvodu (uvedených kasačných dôvodov).

25. Sťažovateľ namieta, že správny súd nesprávne právne posúdil preskúmvanú vec, t.j. meritum sporu [kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.]. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že s týmto kasačným dôvodom zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez vád zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu.

26. V súvislosti s uvedeným musí kasačný súd zdôrazniť, že hore uvedená nesprávnosť aplikácie

objektívneho práva správnym súdom je zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom v zmysle ustálenej judikatúry potom konkrétne spočíva v tom, že správny súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

27. Sťažovateľ dôvod kasačnej sťažnosti špecifikuje najmä tým, že spochybňuje možnosť podstatného vplyvu nových skutočností alebo dôkazov na výrok rozhodnutia nasledovnou argumentáciou:

„Zastávame názor že Krajský súd v Bratislave vec nesprávne právne posúdil, keď označil Protokol č. 1300210/1/298267/2013 zo dňa 22.06.2016 za nový dôkaz resp. skutočnosť, ktorá mohla mať podstatný vplyv na výrok rozhodnutia a na podklade toho zrušil rozhodnutie žalovaného č. MF/19550/2015-77 zo dňa 24.09.2015 ako aj prvostupňové rozhodnutie Finančného riaditeľstva SR č. 1116136/2015 zo dňa 09.07.2015. Žalovaný má za to, že zistenia resp. porušenia uvedené v Protokole č. 1300210/1/298267/2013 zo dňa 22.06.2016 sú iba formálnymi resp. administratívnymi chybami, ktoré nemohli spôsobiť nezákonnosť protokolu z daňovej kontroly a žalobca nimi nemohol byť ukrátený na svojich právach.“

28. Na tomto mieste musí Najvyšší súd vyzdvihnúť charakter obnovy konania, ktorý predstavuje mimoriadny opravný prostriedok v daňovom konaní, ktorý zasahuje do právoplatných rozhodnutí správcu dane.

V uvedenej súvislosti preto kasačný súd poukazuje na doterajšiu judikatúru Najvyššieho súdu, najmä na rozsudok sp.zn. 6Sžf/4/2012, od ktorého nie je dôvod vzhľadom na skutkovú a právnu podobnosť sa odkloniť, a preto z nej cituje nasledujúci text:

„Vo všeobecnosti možno konštatovať, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý predstavuje výnimku zo zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí v daňovom konaní. Procesná úprava obsiahnutá v ust § 51 a § 52 zák. č. 511/1992 Zb. (toho času ustanovenia 74 a nasl. z. č. 563/2009 Z.z.), rozčleňuje konanie o návrhu na obnovu konania na dve časti. Pri obnove konania sa rozoznávajú dve štádia konania:

1) Konanie o povolení alebo nariadení obnovy, v ktorom sa rozhoduje iba o prípustnosti obnovy; príslušný orgán nepreskúmvava meritórne výrok rozhodnutia, ale iba zisťuje, či sú splnené podmienky na obnovu konania,

2) Nové konanie, v ktorom sa znova prejedná a znova rozhodne vec, o ktorej sa už v pôvodnom konaní rozhodlo.

Správny orgán v prvom štádiu konania o obnove nevykonáva dokazovanie smerujúce k zisťovaniu, či napríklad novopredložený dôkaz reálne má alebo nemá vplyv na meritum veci.“

29. V súvislosti s uvedeným rozhodnutím Najvyššieho súdu musí konajúci senát potvrdiť konštantnosť judikatúry v tom duchu, že štádiom povolenia obnovy konania je mimoriadnym nástrojom súdnej ochrany zasahujúcim s odstupom času do právoplatne priznaných subjektívnych práv alebo uložených povinností, a preto jej poskytnutie je priznané súdmi iba vtedy, ak žiadateľ preukáže splnenie zákonných dôvodov.

Navyše v tomto štádiu vydané rozhodnutie o povolení či nepovolení obnovy konania, ako je tomu v preskúmvanej veci, nemá charakter rozhodnutia procesnej povahy, pretože sa ním rozhoduje súčasne ako aj o návrhu na zrušenie právoplatného rozhodnutia. Preto rozhodnutie o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania podlieha súdnemu prieskumu v konaní podľa Správneho súdneho poriadku.

30. Najvyšší súd ďalej súhlasí s názorom sťažovateľa, že pre nariadenie obnovy konania musia byť v zmysle Daňového poriadku kumulatívne splnené tri podmienky a to: doterajšia neuplatniteľnosť predložených dôkazov charakterizovaná ako novosť, evidentná schopnosť týchto dôkazov zmeniť už právoplatne zistený skutkový stav a nemožnosť ich uplatnenia v konaní bez zavinenia účastníka konania.

31. Po podrobnom sa oboznámení sa so skutočnosťami, ktoré sú zachytené v protokole z inšpekcie (viď

bod č. 5), musí Najvyšší soud konstatovat, že skutečně a předovšetkým ide o formálne, resp. administratívne pochybenia správcu dane. Avšak tieto pochybenia vykazujú ešte iný charakter, a to že boli bežne zistiteľné daňovým subjektom zo spisu správcu dane.

Potom uvedenie skutočností bežne zistiteľných pri nahliadnutí do spisu správcu dane, ktoré sa najmä týkajú dostatočného zistenia skutkového stavu, právneho posúdenia veci, poprípade procesných väd v daňovom konaní, je základom žalobných dôvodov, ktoré sa pri vynaložení priemernej odbornej starostlivosti od žalobcu ako daňového subjektu pri žiadosti o poskytnutie súdnej ochrany pred správnym súdom formou správnej žaloby oprávnene očakávajú.

32. Preto je neprípustné na tieto skutočnosti poukazovať až pri návrhu na obnovu konania, hoci boli zistené až na základe vnútornej inšpekcie spisov. Výsloveným právnym názorom kasačný súd poprel právny názor správneho súdu, že ide o dôkaz, ktorý žalobca nemohol a ktorý vzhľadom ku skutočnostiam, že konštatuje porušenie zákonných postupov správcu dane, je dôvodom na obnovu konania a mohol mať podstatný vplyv na výrok rozhodnutia.

32. Ďalej sťažovateľ spochybnil právny názor správneho súdu o relevantnom vplyve prebiehajúceho vyšetrovania trestného činu nasledovne:

„Žalovaný zastáva názor, že samotné konštatovanie o prebiehajúcom vyšetrovaní trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa na Okresnom riaditeľstve PZ, odbore kriminálnej polície, Trebišov nie je dostatočným dôvodom na povolenie obnovy konania ani na zrušenie rozhodnutia žalovaného č. MF/19550/2015-77 zo dňa 24.09.2015 ako aj prvostupňové rozhodnutie Finančného riaditeľstva SR č. 1116136/2015 zo dňa 09.07.2015. Máme za to, že Krajský súd v Bratislave vec aj v tejto časti odôvodnenia rozsudku nesprávne právne posúdil, keď bez prihliadnutia na zásadu prezumpcie neviny a bez overenia si ako bolo vyšetrovanie ukončené, postavil rozsudok iba na konštatovaní o prebiehajúcom trestnom stíhaní. V súvislosti s vyšetrovaním trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa vedeným na Okresnom riaditeľstve PZ, odbore kriminálnej polície, Trebišov predkladáme prípis, podľa ktorého vyšetrovateľ vec postúpil na Finančné riaditeľstvo SR, nakoľko sa nejednalo o trestný čin.“

33. S uvedenou argumentáciou sťažovateľa Najvyšší súd súhlasí a poukazuje tak na ustanovenie § 22 ods. 2 Daňového poriadku o prejudicialite ako aj na obdobné precedentne pôsobiace ustanovenie § 131 S.s.p. s právnym záverom, že z obidvoch zákonných formulácií vyplýva, že okrem orgánov činných v trestnom konaní si iný orgán štátnej moci nemôže urobiť relevantný úsudok, či a kým bol spáchaný trestný čin.

Preto argumentácia krajského súdu opisujúca trestné stíhanie vo veci zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa (str. 7 napadnutého rozsudku) je nielen nejasná ale aj jej chýba vyhodnotenie zistených skutočností.

Podľa § 22 ods. 2 Daňového poriadku v citovanom znení správca dane si nemôže ako o predbežnej otázke urobiť úsudok o tom, či a kým bol spáchaný trestný čin alebo priestupok, alebo o osobnom stave fyzickej osoby.

Podľa § 131 veta tretia S.s.p. v citovanom znení správny súd je tiež viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, rozhodnutím o osobnom stave a o vzniku alebo zániku spoločnosti.

34. Návrh žalobcu na neprihliadnutie k dodatočne priloženému dôkaznému prostriedku sťažovateľom kasačný súd akceptoval, lebo v zmysle vyššie uvedených právnych názorov výsledok trestného stíhania, s ktorým sa správny súd nezaoberal vôbec, nemôže byť predmetom konania o kasačnej sťažnosti.

35. Avšak kasačný súd musí upozorniť aj na ustanovenie § 75 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku (text: „a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania“) vyplýva jednoznačne požiadavka na to, aby dôkaz existoval už v čase pôvodného konania, o obnovu ktorého sa žiada, a počas ktorého ho účastník toho konania nemohol bez svojho zavinenia aktívne uplatniť.

36. Preto kasačný súd musí potvrdiť, že žalovaný ako aj prvostupňový orgán správne vyhodnotili

skutkové zistenia s tým záverom, že nakoľko pre obnovu konania neboli splnené kumulatívne zákonom stanovené podmienky, nebol zákonný dôvod obnovu konania povoliť.

V.

37. Kasačný súd vzhľadom na dôvod kasačnej sťažnosti uplatnený sťažovateľom uvádza, že napadnutý rozsudok nespĺňa zákonné požiadavky na formálne i obsahové náležitosti rozsudku požadované v zmysle § 139 S.s.p. Uvedený rozsudok správneho súdu nedostatočne vychádza zo zisteného skutkového stavu, ktorého právna subsumácia pod daňové právo nebola riadne správnym súdom odôvodnená. Kasačný súd sa nestotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi obsiahnutými v napadnutom rozsudku o tom, že preskúmané rozhodnutie vykazuje znaky nesprávneho právneho posúdenia veci týkajúce sa žiadosti o povolenie obnovy konania.

Počas konania kasačný súd z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť, poprípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

38. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení sťažnostných bodov a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na právne názory vyslovené v staršej judikatúre (čl. 1 ods. 1 ústavy), najmä už v citovanom rozhodnutí sp.zn. 6SŽf /4/2012, pri ktorom kasačný súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od jeho obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 469 v spojení s § 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A-24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A-48554/10 z 25.11.2014), s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Bude preto úlohou dotknutého správneho súdu, aby v ďalšom konaní v zmysle vyššie uvedených právnych názorov konajúceho kasačného súdu (§ 469 S.s.p.) vykonal prieskum prvostupňového ako aj preskúmaného rozhodnutia.

39. Kasačný súd v preskúmanej veci v súlade s ust. § 455 S.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by nariadenie pojednávania bolo potrebné.

39. Kasačný súd podľa § 467 ods. 3 S.s.p. nerozhodol, lebo toto rozhodnutie spadá do právomoci správneho súdu.

Podľa § 467 ods. 3 S.s.p. platí, že ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).